

Cuvântul VI

Treapta VII - Despre pomenirea morții

Important!

① Oricărui cuvânt îi premerge un gând

Plângerii și tănguiri îi premerge pomenirea morții
pomenirea greșelilor

Important!!! gând $\Rightarrow$ cuvânt

Important!!! pomenirea morții $\Rightarrow$ plângere
tănguiri

Important!!! pomenirea greșelilor $\Rightarrow$ plângere
tănguiri

Pentru această premergere (cauzalitate) conditionare se pune Cuvântul VI la acest loc în cuvântul nostru. Cuvântul VII fiind plângerea forțată.

② Aducerea-aminte de moarte este o moarte de fiecare zi.

Aducerea-aminte de moarte este un suspin de fiecare ceas.

Aducerea aminte de moarte este o moarte de fiecare zi.
Important!

Aducerea aminte de moarte este un suspin de fiecare ceas.
Important!

- ③ Frica de moarte este o înșurire a firii intrată în fire prin neascultare.
Tremurarea de moarte este semnul păcatelor nepocăite.

Important! frica de moarte → înșurire a firii
→ a intrat în fire prin neascultare

Important! tremurarea de moarte ⇒ păcate nepocăite
(tremur)

Important!

- ④ Isus are frica de moarte, dar nu tremura.
ca să arate limpede înșuririle celor două firi.

Important!!!

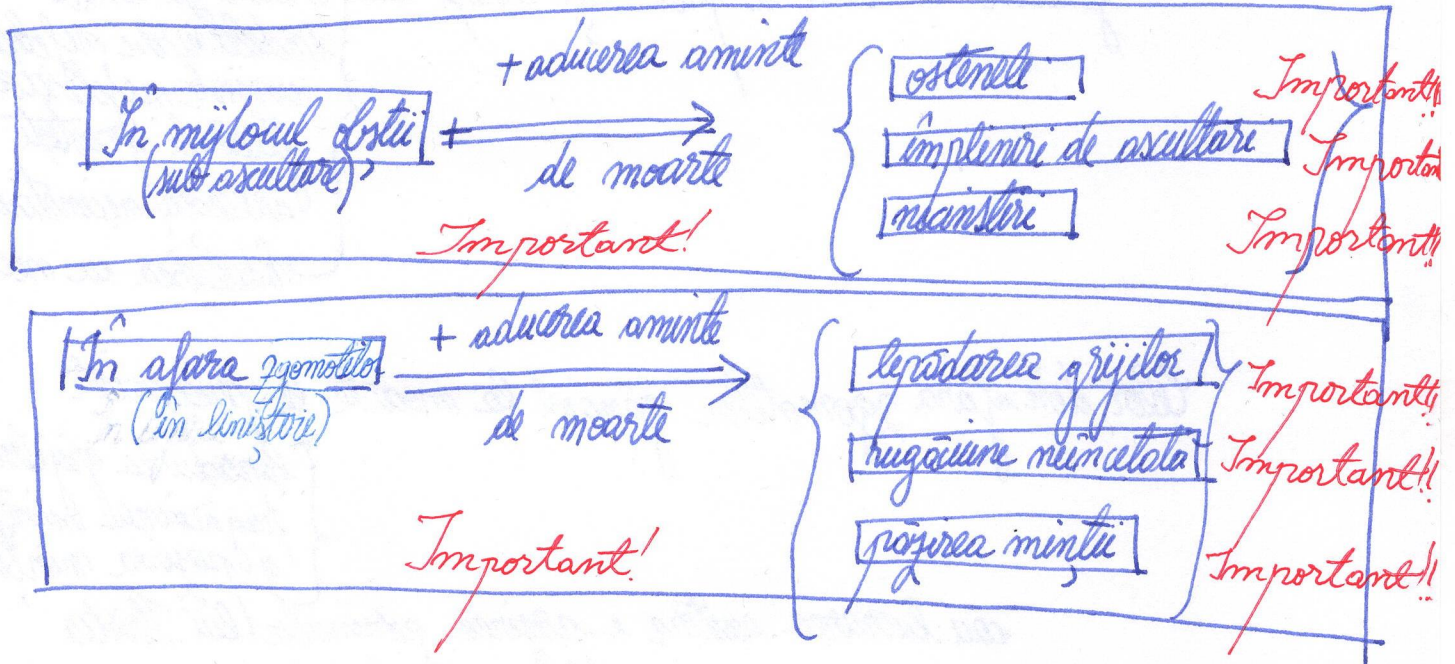
- ⑤ Painea e cea mai de trebuință dintre toate mâncăturile
Aducerea aminte de moarte e cea mai de trebuință dintre toate lucrările (de curățare de păcate)
Important!!!

(6)

Celor aflați în mijlocul doliului aducerea-aminte de moarte la pricinuite ostenele,
împliniri de ascultare, înviștări.

Celor din afara ghemului aducerea-aminte de moarte la pricinuite lăpădarea grijilor,
rugăciunea neînclătă și poziția minții.

Astoria pomenirea morții le este, și mamei, și fiică.

Important!

Important!

Important!

Obs Gândul la moarte, pe cei de sub ascultare } îi face îndrăzneți de ostenele
} îi ajută alba plăcere de nemurire }

Gândul la moarte, pe cei din liniștare } îi face fără griji
} îi face să se ocupe pururea numai
cu rugămintea }

Obs Celor din mijlocul lumii, care trăiesc în nepăsare și nu după Dumnezeu
gândul la moarte le pricinuieste doruri sau } ostenele zadarnice
} îndelunguri nefericire
} suferințe nefericite
} flegmele proaste
} dulcea nemurire
} îndulcirea cu nemurire }

Celor din afară zgometelor gândul la moarte le pricinuieste
} lepădarea grijilor
} rugămintea minții
} și poezia minții }

că lucrarea acestora e poezia porumilor lui Hristos
și fărâșirea la El.

Celor ce trăiesc în lume fără să-și schimbă viața
⇒ gândul la moarte le dă sentimentul că } ostenele lor sunt zadarnice
} convorbirile lor sunt zadarnice }

le dă sentimentul că nemurirea de care au nevoie
sunt adărate nemurire }

Simptomatic, celor ce-și schimbă viața } ostenele le sunt dulci
⇒ } nemurirea nu le sunt nemurire }

Înțelesul se vede foarte des paradoxul care rezultă din optica diferită cu care este
privită viața } se ca satisfacându-se cu cele trecătoare și lumesti
} și căutând cele veșnice și duhovnice }

Există astfel o înmănștare pentru cel ce o aduce
și pentru cel ce o primește

↓
Când înmănștarea e adusă din linguajele celui ce o poartă pentru plăcut

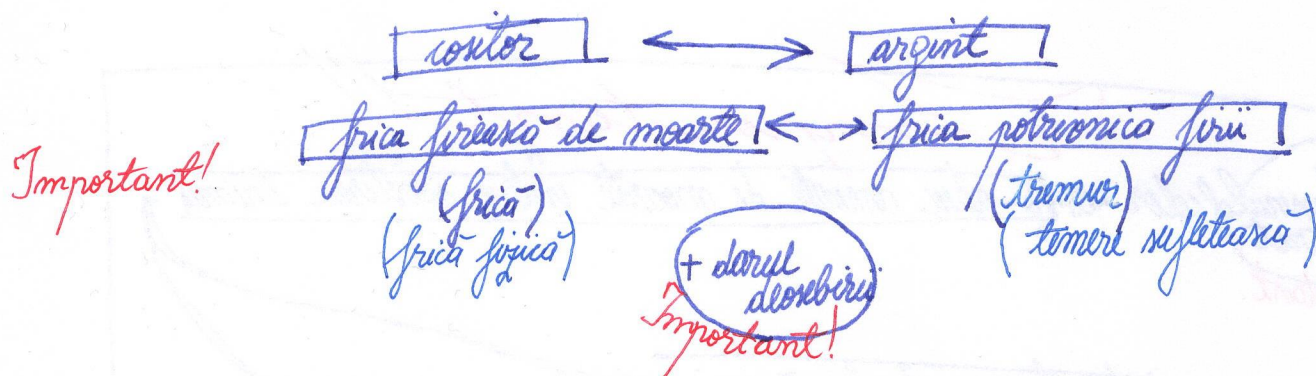
Există o înmănștare, când, de exemplu

↓
înmănștare când e adusă de cel lipsit de viclesug celui bun
până la moartea

La fel:

Există o plăcută a trăgului care
este o plăcută a nefăcutului

- ④ Precum aurul se desparte de argint, chiar dacă la vedere se asemănă, așa pentru cei ce au darul desbirii frica firească de moarte se desparte în chip vădit de frica cea potrivnică firii.

Obs Stridor are frică de moarte, dar nu tremură
ca să nu-l împiedice învierea celor două firi.

⑧ Temnul adevărat al celor ce-și aduc aminte de moarte
întru simțirea inimii este despotismul de bunăvoie de toată viața
și parăsirea desăvârșită a voci lor. Cel ce o acceptă pe aceasta în
fiecare zi este om cercat. Cel ce o dorește în fiecare ceas e sfânt.

Important!!!

Temnul adevărat al celor ce-și aduc aminte de moarte întru simțirea inimii
Important!

despotismul de bunăvoie
de toată viața
Important!

parăsirea desăvârșită
a voci proprii
Important!

Om încercat → om care acceptă moartea în fiecare zi
Om sfânt → om care dorește moartea în fiecare ceas
Important!

9 Nu toată poftărea morții e bună.

Unii, gresind înimelat din forța deprinderii, doresc (poftă) moartea cu smerenie.
Alții, care nu doresc să se pocăiască, vor moartea din deznađejde.

Alții, care nu au frica de moarte deoarece se socotesc pe ei nepătimași din mândrie.
Unii vor plecarea lor de aici prin lucrarea Duhului Sfânt.

Important!

greseli înimelat din forța deprinderii + smerenie poftărea morții *Important!* $\Rightarrow$ poftărea bună a morții (✓) *Important!!!!*

nedorirea pocăirii + deznađejde cererea morții din deznađejde $\Rightarrow$ poftărea rea a morții (X) *Important!*

nefrica de moarte + mândrie socotiri ca nepătimași $\Rightarrow$ nesăbuintă nerăsimire (X) *Important!*

⑩ Unii dintre binecredincioși se întreabă cu nedumerire:

Pentru ce, dacă pomenirea morții ne face atâta bine, Domnul ne-a arătat cunoașterea ei de mai înainte? Ei nu știu că Dumnezeu ne lucrează prin aceasta în chip minunat mântuirea noastră. Căci nimeni, dacă ar cunoaște mai dinainte moartea sa, nu ar veni îndată la bety sau la viața călugărească, ci și-ar petrece toate zilele în fărâdălii și s-ar mănâncă pe bety și pe poaintă numai în ceasul isirii. Dar dobândind calitatea păcatului din obisnuința îndelungată cu el, ar rămâne cu totul meindreptat.

Obs Πωυθεις τη κκία „primind calitatea păcatului”.

Ființa întreagă a omului, dobândește prin fiul său de viață o anumită calitate sau anumit miros, bun sau rău. Păcatul sau binele nu stă într-un colț al ființei noastre, ci, așa cum o picătură de petrol da apoi întregi dintr-un vas așa din calitatea ei, așa și păcatul sau binele modifică într-un sens sau altul întreaga fire a noastră.

Calitatea curată sau îmbunătățită a firii are un caracter dinamic. Ea îndeamnă pe om la bine sau la rău și le face cu ușurință pe acestea. Efortul de a reduce la calitatea bună firea înrăutățită trebuie să lupte cu pornirea ei de a răstorni răul.

- 11) Plângând, să nu primim niciodată pe iămile aia care îți strecoară gândul
 ca Dumnezeu e iubitor de oameni. Căi popul lui este să alunge de la tine plânsul
 și frica neînfrântă. Acest gând îți este bun numai când te vezi pe tine tăvănit în
 odâncea dermădyde.

Important! plângând + gândul ca Dumnezeu e iubitor de oameni → plânsul (X)
 slungă: frica neînfrântă
 slungă: asteptare bucurasă pentru bunătățile după moarte

Important! plângând + odâncea dermădyde → nădejde (✓)
gândul ca Dumnezeu e iubitor de oameni
mângâiere

Important!!!

frica neînfrântă

Alb

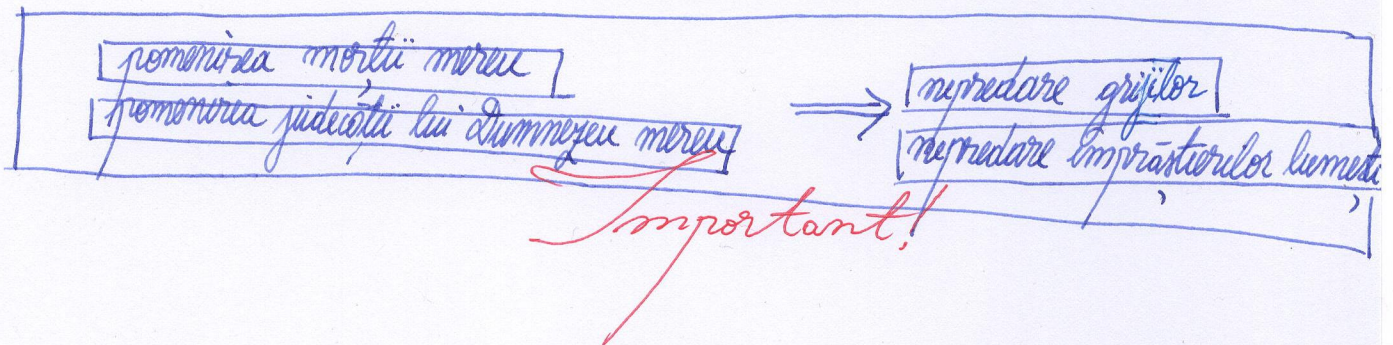
frica pentru trup

frica neînfrântă pentru sufletul care crede în Dumnezeu
 (pentru trup)

Frîcă și așteptare bucurasă pentru bunătățile de după moarte

(12) Cel ce vrea să țină puuroea în sine {pomemirea mortu
 {pomemirea judecătii lui Dumnezeu}
 dar s-a predat pe sine {grijilor
 {împrăștiilor lumesti} este asemenea celui ce învâto
 dar vrea să-și arunce palmile.

→ Oles КРОУЕВ "să-și țină mâinile"

13

Remisiunea conștiinței a morții depărtează mâncarea.
Mâncarea îndepărtată de smerenie depărtează patimile.
Important!

14

Lipsa de durere a inimii învârtosează mintea.
Important!

Obs { Inima care nu e îndurată de păcat face și mintea învârtosată
Inima care nu e îndurată de păcat în omului sensibilitatea
intelegerii stării sale

Un om nesimțit nu se poate cunoaște cu adevărat.

Accentuând legătura intimă dintre minte și inimă prezintă urmările ce le are păcatul pentru minte și inimă în mod alternativ sau fiind același: "Victoria poruncilor dumnezeiești și abateră voinței libere

{ fac inima învârtosată } sau invers { mintea învârtosată }
{ fac mintea neîndurată } { inima neîndurată }

Victoria poruncilor dumnezeiești
abateră voinței libere

⇒ { inima } { învârtosată }
{ mintea } { îndurată }

Important!

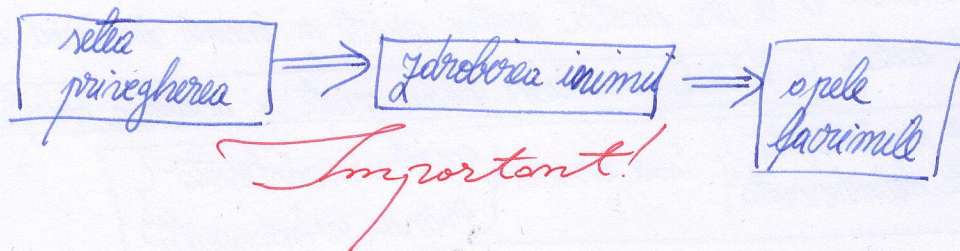
14) Lipsa de durere a inimii învârtosează mintea.

Multimea bucatelor usuca izvoarele.

Obs [Multimea bucatelor usuca izvoarele lacrimelor }
Important! { simțirea inimii ←
simțirea minții ← }
Băutura multă luată din exterior usucă izvoarele dinăuntru ale
Important! lacrimilor.
Cine bea mult nu poate plânge.

Setea / privegherea aduc zdrobirea inimii.

Iar din inima zdrobită taşnesc apele (lacrimile).

⇒ nețomere de împuctenarea bucatelor

⇒ nețomere de sete

⇒ nețomere de durerea inimii

15

Lele spuse sunt aspre celor lacomi de mâncare
Lele pruse sunt de neîngut celor trândavi.

Și cel ce le-a umorut prin cercare va zămbi gândindu-se la el.

Dar cel ce caută încă să le umoare e mai trist.

Obs Lele grele celor lăți le sunt, celor ce le deprind de bunăvoie,

pricini de bucurie
pricini de veselie

Căstigând prin cercare o ușorință față de ele
ajung și la sporirea în desăvârșire.

Cei încă nedesăvârșiți se îndeletnicesc cu ele, cu extenuația
dacă se îndeletnicesc peste tot

16

Preum părintii spun ca alburia desovărita nu poate cădea
asa spun eu ca simțirea desovărita a morții este lipsită de viață.

Important !!!

17) Multe sunt lucrările minții folositoare

Important! gândul la dragostea lui Dumnezeu

Important! pomenirea lui Dumnezeu

Important! aducerea aminte de Importanția cerurilor

Important! aducerea aminte de răpina mucenicilor

Important! aducerea aminte de Dumnezeu care e de față

Important! aducerea aminte de Sfintele Puteri înțelegetoare

Important! aducerea aminte de moarte

Important! aducerea aminte de răspuns (ce vom răspunde)

Important! aducerea aminte de hotărâre (ce am hotărât)

Important! aducerea aminte de pedepsire (constientizare că sunt sub pedeapsă)

"Văzest-am înaintea mea
pe Domnul" (Ps. XV, 8)

Important!!!!

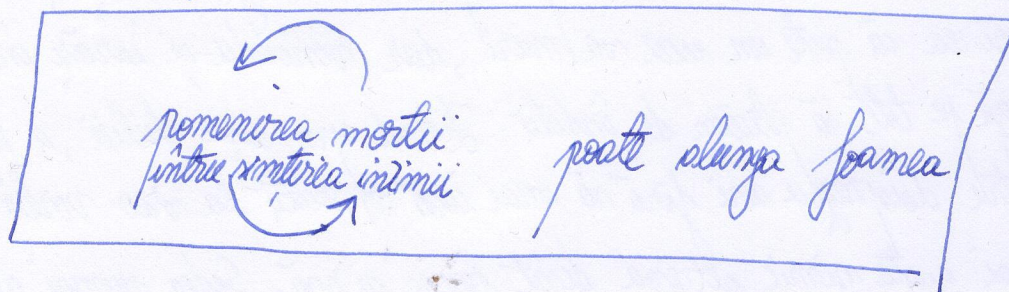
Începem cu cele mai mari
sfârșim cu cele care ne trebuie cel mai puțin.

18) Li-a povestit odată un colugăr egiptean că:

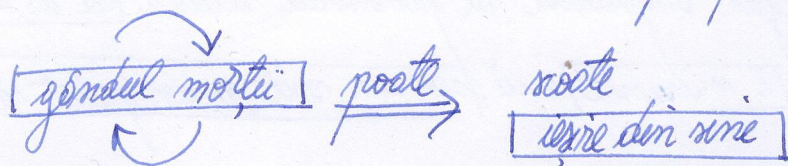
"după împlântarea pomenirii morții întru simțirea inimii
voind odată, mânat de nevoie, să mângâie puțin lutul,
am fost împiedicat de pomenirea aceasta ca de un judecător;
și cea ce se minunează e că, deși am voit, n-am putut să mai scap de ea

Obs Numitul egiptean avea stat de înțelegere pomenirea morții, că,
deși silit de foame de mai multe zile, n-a putut să dunge pomenirea morții
de la sine măcar că voia, și mai degrabă a slungit foamea.

colugăr îmbunătățit:

- (19) Un alt earecare, locuind aci, în asa-zisa Thola, îi ieșea de multe ori, din pricina acestui gând (al mortii) din sine. Si aflat de frati de parcaș era leșinat sau cuprins de epilepsie, era dus de ei aproape fără suflare.

- (20) Nu voi tăcea să-ți fac cunoscută și povestirea despre Iihie Khorovitul.

Obs Khorovitul, vîntuitor pe Khorob, loc de pustirici la poalele muntelui Sinai Thola, localitate pe Thoro

Acesta petrecea totdeauna într-o totală lenevie, neavînd nicio grijă de sufletul său.

Îmbelzîndu-se o dată cu trupul pînă la marginea vieții, încît părea că poate un uas va muri, dar venindu-și iarăși în fire, ne rugă pe tot să plecăm de îndată. Lăsînd apoi ușa chiliei, a rămas înăuntru doisprezece ani fără să mai iasă vîndută la vreo vorbă cu omul.

Nu mai gusta nimic altceva decît pînă cu apă. Seda numai acolo, cu mintea atîntită (în extaz) la cel ce răsună în această ieșire (în extaz).

Era atît de adunat cu mintea în sine, că nu și-a mai schimbat niciodată acest fel de viață, fiind pururea ținut din sine, și varsînd lacrimi fierbînti în tăcere.

Obs Era, pe de o parte, cu mintea adunată în sine (σύννοος) pe de altă, ținut din mintea sa.

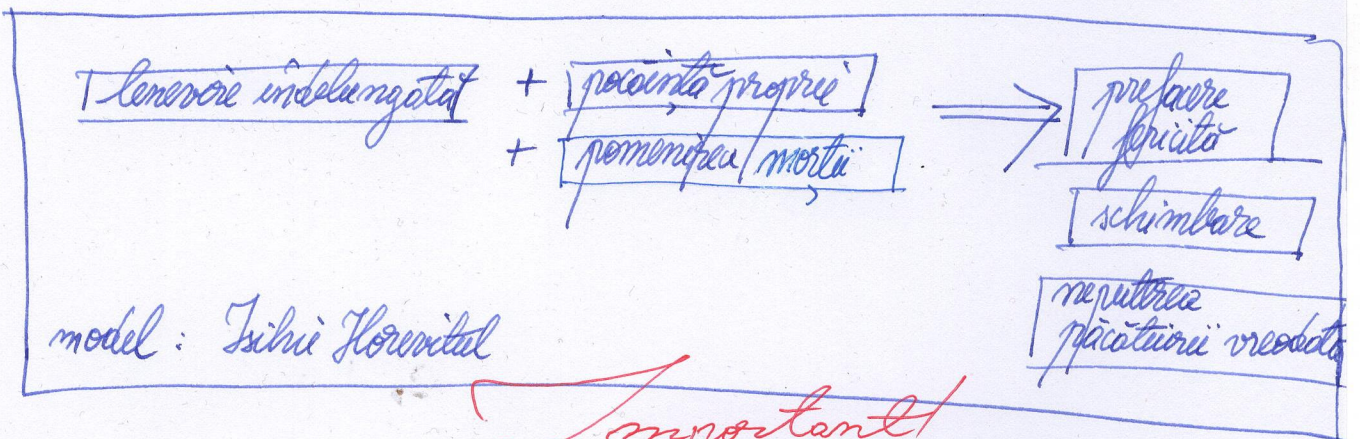
Numai cel adunat în sine vede dincolo de sine (și se înțelege, dincolo de lume)
adică se află în extaz.

9

Obs Nimenea celor de dincolo de miază se vede numai prin mintea adunată în ea însăși, pentru că prin ea sunt transparente și pentru că înfinitatea lor seamănă cu indefinitul mortii, și în legătură cu el.

Dar când era să se săvârșească, deschizând ușa am intrat înăuntru. Și rugându-l mult, numai atâtea am auzit de la el: ! Tortură-mă! Nimenea, de va avea pomenirea morții, nu va putea să păcătuiască vreodată. Dar noi ne-am minunat văzând pe cel ordinar atât de neapăsător atât de repede, cu schimbare și prefacere furtivă. Și înmormântându-l cu curiozitate în uimirea apropiată a sastrului, după un număr de zile căutând sfintele lui rămășițe, nu le-am aflat. Domnul a încredințat și în felul acesta despre pocăinta [lui] plină de grijă și vrednică de laudă pe tot ce de orice să se îndrepte după o lenovie îndelungată.

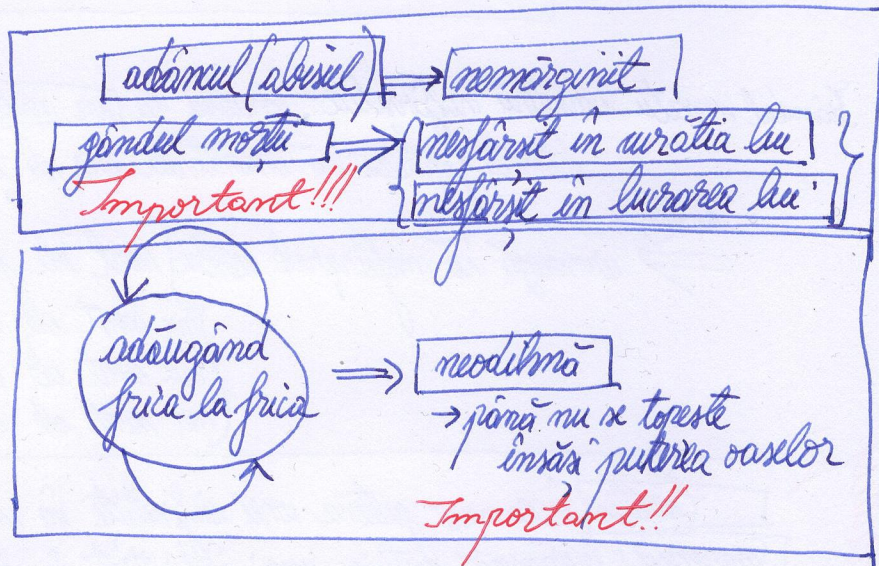
21) Precum unui socotex nemărginit adâncul (abisul), căci îl numim
 loc fără fund, așa gândul mortii e nesfârșit atât în curăția, cât și în
 lucrarea lui. Tot așa ce am spus e întărit de amintirea curios. Unii ca
 acesta, adaugând neînțeleg la frică, nu se odihnesc până nu se va topi
și însuși puterea vaselor.

Într-o lucrare

model concret

Obs

Precum, și, adâncul marii
 este măsurat și măsurat
 ⇒ așa și sfârșitul curăției
 e de măsurat
 adică nu are sfârșit în ci se au pomemirea
 mortii în simțirea inimii.

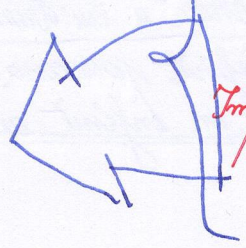
Căci, cu neputință ca omul morit
 arădă pomemirea neînțeleg a mortii
 ⇒ nu spună în chip măsurat la sfârșitul curăției
 adică am ajuns (desăvârșit la curăție)

Cel ce ar spune asta nu ar fi morit

Obs
 ⇒ viața este o călătorie înfruntătoare curăției
 niciodată nu vom fi perfecti, curăți
 pe Pământ!

Important!!!
 Important!!!
 ⇒ stare dinamică ✓
 de perfecțiune
 (X) perpetuă

Deci în amândoi
 adică stat în cel morit
 { cât și în cel stăpânit
 de starea departat
 curăției e măsurată!

Deci s-ar întâmpla una ciudată:
 ⇒ de cel ce ar îndrăzni să spună aceasta
 Important! nu s-ar atinge nepotemirea pământului cu vârful
 degetelor. Căci starea departat e cea mai
 completă potemire.

Important!
 ⇒ de cel morit nepotemirea se atinge pământul
 la întoarcere, ipso datorită marelui socotex
 că îi lipsește nepotemirea

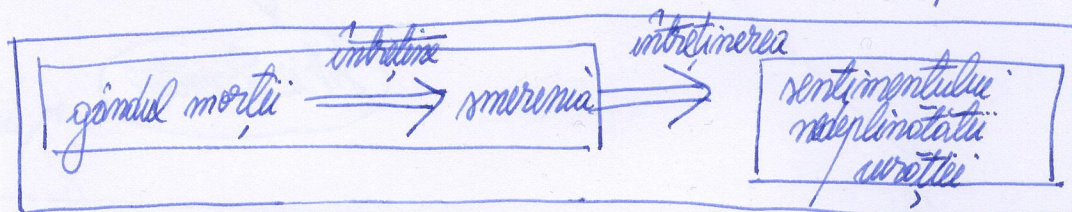
⇒ Cel mândru nu o cuprinde din cauza mândriei
 Cel morit simte mereu că mai are și, de fapt, mereu mai
 are de învățat în morire.

Pe cât de micușu este infinitatea lui Dumnezeu

Pe atât de micușu este potențialul morții

⇒ deci și sentimentul neplăcerii curții

În gândul morții, întreținând smerea, întrețin și sentimentul neplăcerii curții

Gândul morții consideră neșfârșitul omului ca un neșfârșit al înaintării

datorită faptului că înaintarea are ca țintă să cuprindă pe Dumnezeu cel neșfârșit.

de aici

⇒ urmează că neșfârșirile acestea sunt ale persoanei;
nu sunt ale lucrului;
nu sunt ale obiectului;
nu sunt ale substanței.

Curtea înseamnă puțină unei infinități în înaintarea persoanei;
Smerea înseamnă puțină unei infinități în înaintarea persoanei;
Sumătoarea înseamnă puțină unei infinități în înaintarea persoanei;
Tuberea înseamnă puțină unei infinități în înaintarea persoanei;
Intelegera înseamnă puțină unei infinități în înaintarea persoanei;
Tăcerea are adăncime înseamnă puțină unei infinități în înaintarea persoanei;

Dacă n-ar fi persoana ⇒ n-ar exista infinitate adevărată
n-ar exista puțină înaintării în infinitatea adevărată

Mai bine zis:

Dacă n-ar fi persoana infinită a lui Dumnezeu
spre care flonde la infinit persoana umană
⇒ n-ar exista un infinit adevărat.

Pe de altă parte, perspectiva infinității venim noi
 x deschide pentru cineva după ce s-a plătit
 {după ce s-a oferit
 de monotonie pe care o poate oferi
 elipsă exclusivă de lucru

a curat
 a iubirii
 a smerenței
 a bunătății
 a înțelegerii
 a lucrării care aducește

elipsă care pare să aibă și ea infinită
 dar o infinită în monotonie repetitivă

→ o infinită aparentă
 → o infinită care la un moment dat devine lesinată
 nu seta după infinită care la un moment dat devine lesinată
 care se retrage de a tot acapara același fel de lucruri ce nu oferă
 nimic nou

care să-i satisfacă setea
 de adevărul ei în
 infinită adevărată

nu oferă nimic care
 să-i satisfacă setea de
 infinită adevărată a
 spiritului

Aparenta infinită a lumii [trapa] la un moment dat
 pentru spiritul retras de ea

și prin această trăgătură, tăsmete din oxigenarea sa
 ⇒ adevărată infinită (a ordinii adevăratei)

Aspirația de înaintare în adevărată infinită e ajutată de:

- dorul aspirației de înaintare adevărate
- dorul de înaintare adevărată
- frica conștientă de a nu rămâne întârziat de potență;
- frica conștientă de a nu rămâne întârziat prin potență de monotonie acestui lumii.

22

Îa ne încredințăm că, pe lângă toate bunătățile, și aceasta este un dar al lui Dumnezeu.

Obs Adică și pomenirea morții (cu simțirea inimii) și dea lui lacrimi

➤ este un dar al lui Dumnezeu **Important!!**

faptul de a ni se deschide perspectiva infinită prin gândul la moarte **Important!!!**

deschide spiritului orizontul vesnic și infinit potrivit sufletului

? Pentru că altfel cum se explică faptul că chiar venind la morminte unui român fără faurimă și înocințote?

➔ dar pe de altă parte, chiar pflându-ne departe de această vedere, de multe ori suntem străpuși la inimă? **Important!**

Obs Suntem străpuși la inimă și plângem pentru că s-a străpuș în fața noastră fidul **Important!**

care ne închide în infinitatea oparență a alpirii potmax la lume (monotona)

lumerul
finitudinea lumerului
constantizarea finitudinii lumerului
Important!!!

(23) cel ce a murit tuturor i-a adus aminte de moarte.

Obs lei care au descoperit { lipsa de atracție a tuturor celor din lume }
{ falsa plinătate a tuturor celor din lume }

⇒ au descoperit
infinitatea ce-i acceptă după depășirea de ele din lume prin moarte

cel ce e încă legat de ele (de lucruri) nu încetează de a lucra el însuși împotriva sa
Important!!!

24

Nu voi să încredințezi pe toți despre iubirea ta față de ei.
Căci cere lui Dumnezeu să le-o arate El însuși aceasta, în chip negrit.

nu mai rămână timp pentru
Important!!!

→ Dar de nu, dacă vrei să încredințezi pe toți despre iubirea ta față de ei
nu-ți va ajunge timpul și pentru legături (pentru relații) și pentru străpungere

Obs „ A adevărați prin cuvinte iubirea față de toți e lucru greu și de respins.
A o adevărați prin fapte e lesne și mai ușor celui ce se sârguiește să împlătească virtuțile.

Si asculta cum: A venit cineva să mă injurie sau să mă și bată.

Dacă îi spun că din aș putea să mă apăr sau mă opăr, (V)

și din potrivă cad în genunchi, îl rog, îl răst, îi dăruiesc cele ce pot
⇒ E vădit tuturor că fac acestea din dragoste.

iar aceasta am făcut-o prin fapte

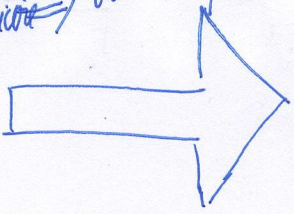
fapte
rimcoale
Important!!!
dăruiesc în chip negrit!

? Căci cum s-ar face prin cuvinte?

Căci dacă rugându-mă tuturor le voi spune că-i iubesc
voi apărea ca un lingusitor și ca unul ce caută să plac oamenilor
ca unul ce se îndestănește cu o virtute prefăcută și
ca unul ce vine prin această dăruie deșartă

vorbe
prefăcute
Important!!!
a nu căuta a face
pe plac tuturor oamenilor
îndestănește ⇒ virtutea prefăcută.

Dacă părințele îndeamnă să ne ne slăim să arătăm iubirea!
prin cuvinte

sa ne slăim să arătăm iubirea!
prin fapte

Important!!!

să arătăm iubirea față de Dumnezeu
prin fapte și prin cuvinte
și mai mult prin cuvinte

Dacă ti sârguiești să împlătești iubirea față
de oameni numai prin cuvinte, nu li-ar
ajunge nici tot timpul pentru legături și
similitudine.

astfel vom împlătească amândouă virtuțile
Important!!!
Important!!!

semnul iubirii față de El este
răgăciunea neînclătă
conversația continuă

(25)

[Nu] te amăgi; lucrătorule fără minte, că poți să înlocuiești timpul (pierdut) ^{cu alt timp.}
Cău nu va ajunge ziua să împlinească datoria și fapta de stăpînul.

Obs

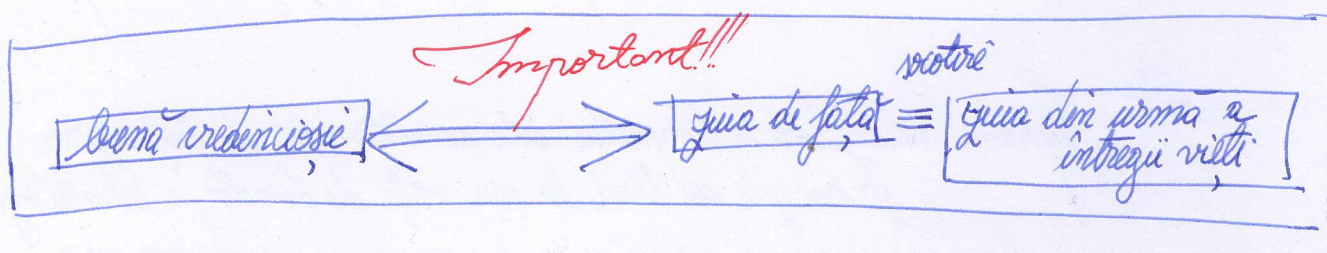
Suprema valorificare a timpului este condiționată de înțelegerea
fiecărei zile ca stînd la usa vieții de decizie, a ontologiei:

Carpe diem (folosește intens ziua), dar nu în sensul lui Horatius
ca fiind ultima și nu poate aduce o plăcere trecătoare

(ii) ca fiind ultima și nu poate asigura viața eternă

Important!!!
⇒ deci cu mai multă intensitate folosește vremea fiecare clipă

- 26 Nu e cu putință, și iuvra, nu e cu putință a strabate guia de fata cu buna credincioasă de nu va fi scolita sa ua din urma a întregi vietii.

Urs Timpul e un dar al lui Dumnezeu
Timpul e o datorie de a-limpli cu septe date demonului
cu scop de a ne desavarsa. ✓

Nu trebuie să pierdem nicio clipă.

- ✓ Chiar dacă îl folosim întreg, nu ne ajunge să împlinim datoriei
u ne e data odată cu el.

⇒ Este o puternică afirmare a volorii timpuului. ✓
contrar lui Origen

Grândul conține { la moarte (la neștiință
la neexistență) } **Important!!!!!!** }
✓ { la lăsară a unei amintiri frumoase în existență }

nu înseamnă ne folosirea timpului

u dempetreia buna lui folosire intensă (meditația)

⇒ afirmarea volorii timpuului.
Important!!! cautarea, scop

E de mirare cu adevarat cum au rostit acest cuvânt elini:
Cău scotex și ei să e propriei filozofiei să rugete la moarte. (Platon,
Phaedon, II, 1)

Aceasta a fost a sasea treapta. Cel u sa uit pe ea nu va păcătui
nicodată, dacă e adevarat ce s-a spus:

"Adu-ți aminte de cele de pe urma ale tale și în veac nu vei păcătui!"
(Im. VII, 38)